

Запозналъ руското правителство съ нуждите на българския народъ и възбудилъ въ него грижливо съчувствие къмъ своите съплеменници, Н. Хр. Палаузовъ не пропустналъ да запознае съ своите сънародници и руското общество: въ руски периодически издания, особено въ „Одеский вѣстникъ“ той обнародвалъ въ това време редица съобщения, бележки и статии за събитията и живота въ България и превелъ въ 1854 г. на руски езикъ писаниетъ до него на български езикъ „Писма за България“ отъ Найденъ Герова, които писма ярко изображавали страданията на българския народъ подъ турското владичество.

Особено патриотическо движение предизвика Кримската война между българските емигранти въ ромънските княжества и въ Русия. Въ Букурещъ търговците К. Мустаковъ, Ив. Бакалооглу, Хр. Георгиевъ и д-ръ Вас. Беронъ съставили дружество подъ название „Българска епиропия“ съ цель филантропическа и политическа. Тѣ се нагърбили и да снабдяватъ съ всичко необходимо българските волонтири въ Кримската война и въобще си поставили за задача да помогнатъ съ всички срѣдства на своето отечество въ този важенъ и сѫдбоносенъ моментъ. При това тѣ поканили и одеските българи да събератъ и тѣ помощи въ полза на тѣхната „епиропия“. Получилъ поканата на букурещките патриоти, Н. Х. Палаузовъ свикалъ на събрание своите сънародници и тукъ изказалъ мисълъта, че тѣ, одеските българи, сѫ длъжни да взематъ деятелно участие въ събирането на пари въ полза на бедствиращето отечество, но че ще бѫде още по-добре, ако въ този случай тѣ не бѫдатъ прости частни пожертвуватели, а сами се заловятъ да устроятъ и въ Одеса „епиропия“ подобна на букурещката, и дружно, въ съгласие съ последната и съ съдействието и съветите на влиятелни руски лица, се задематъ съ общи усилия да послужатъ на отечеството си въ дѣлото на неговото нравствено, умствено и национално повдигане. При това Палаузовъ указвалъ на особено горещото съчувствие къмъ поробеното славянство и къмъ българите най-вече на знаменития руски иерархъ Инокентий (Борисовъ), тогава археепископъ Таврически и Херсонски, съ когото Палаузовъ се намиралъ отдавна въ близки отношения, ползвайки се отъ съветите и упътванията му въ своята по-ранна дейност въ полза на България. Всички грижи по учреждаването на такава една епиропия за, събиране пожертвувания въ цѣлия Новорусийски край, по изпросване на разрешение за пейното съставяне отъ генералъ-губернатора, Н. Хр. Палаузовъ поеъль върху себе си. За обсаждане на това Палаузово предложение, одеските българи, съ Ст. Д. Тошковича и